

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. august 2018 — Banco Santander, SA mod Mahamadou Demba og Mercedes Godoy Bonet (C-96/16) og Rafael Ramón Escobedo Cortés mod Banco de Sabadell SA (C-94/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo — Spanien)

(Forenede Sager C-96/16 og C-94/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår — anvendelsesområde — overdragelse af fordring — forbrugeraftale — kriterier for vurdering af den urimelige karakter af et vilkår om morarenter i denne kontrakt — konsekvenser af denne karakter)

(2018/C 352/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Banco Santander SA (C-96/16) og Rafael Ramón Escobedo Cortés (C-94/17)

Sagsøgte: Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16) og Banco de Sabadell SA (C-94/17)

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at det dels ikke finder anvendelse på en praksis, hvorefter en erhvervsdrivende overdrager eller køber en fordring på en forbruger, uden at muligheden for en sådan overdragelse er fastlagt i låneaftalen indgået med denne forbruger, uden at forbrugeren forinden bliver underrettet om denne overdragelse eller giver sit samtykke hertil, og uden at forbrugeren tilbydes mulighed for at indfri sin gæld og således bringe den til ophør ved at betale erhververen det beløb, som denne har betalt for overdragelsen, foruden gebyrerne, renterne og sagsbehandlingsomkostningerne. Dels finder direktivet heller ikke anvendelse på nationale bestemmelser som de i artikel 1535 i Código Civil (den borgerlige lovbog) og artikel 17 og 540 i Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (lov nr. 1/2000 om den civile retspleje) af 7. januar 2000 omhandlede, som regulerer en sådan mulighed for indfrielse og erhververens indtræden i overdragerens sted i verserende retssager.
- 2) Direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national retspraksis som den i hovedsagerne omhandlede fra Tribunal Supremo (øverste domstol, Spanien), hvorefter et kontraktvilkår, der ikke er forhandlet, og som fastsætter morarenten i en låneaftale indgået med en forbruger, er urimeligt, idet det pålægger den forbruger, som har opfyldt sine betalingsforpligtelser for sent, en uforholdsmæssigt stor godtgørelse, når denne morarente overstiger den ordinære rente i den omhandlede aftale med mere end to procentpoint.

- 3) Direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national retspraksis som den i hovedsagerne omhandlede fra Tribunal Supremo (øverste domstol), hvorefter konsekvensen af konstateringen af, at et kontraktvilkår, der fastsætter morarenten i en låneaftale indgået med en forbruger, er urimeligt, består i fuldstændigt at ophæve disse renter, men at de ordinære renter, som er fastsat i denne aftale, fortsat påløber.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016
EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. august 2018 — Jorge Luis Colino Sigüenza mod Ayuntamiento de Valladolid m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Spanien)

(Sag C-472/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23/EF — anvendelsesområde — artikel 1, stk. 1 — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole — første valgte leverandørs ophør af aktiviteten inden afslutningen af det igangværende skoleår og udpegelse af en ny leverandør i begyndelsen af det følgende skoleår — artikel 4, stk. 1 — forbud mod afskedigelse på grund af en overførsel — undtagelse — afskedigelser, som sker af økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47)

(2018/C 352/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jorge Luis Colino Sigüenza

Sagsøgte: Ayuntamiento de Valladolid, In-Pulso Musical SC, Miguel del Real Llorente, Administrador Concursal de Músicos y Escuela SL, Músicos y Escuela SL og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole, vedrørende hvilken kommunen har leveret alle de midler, der er nødvendige for udøvelsen af denne aktivitet, som bringer denne aktivitet til ophør to måneder inden afslutningen af det igangværende skoleår, ved afskedigelse af samtlige ansatte og ved, at disse materielle midler tilbagegives til kommunen, som giver en ny bevilling alene for følgende skoleår og overfører de samme materielle midler til denne nye leverandør, kan omfattes af anvendelsesområdet for dette direktiv.
- 2) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole bringer denne aktivitet til ophør ved afskedigelse af samtlige ansatte, idet den nye leverandør genoptager aktiviteten i begyndelsen af det følgende skoleår, synes afskedigelsen af lønmodtagere at være sket af »økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer« som omhandlet i denne bestemmelse, for så vidt som de omstændigheder, der har givet anledning til afskedigelsen af samtlige ansatte, samt den sene udpegelse af en ny leverandør af tjenesteydelse ikke er omfattet af en bevidst foranstaltning med henblik på at fratage disse arbejdstagere de rettigheder, som dette direktiv giver dem, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.